

kristeligt ved selv Nar for Nar, saalænge han er i Embedet, at lægge en lille Sum tilside, istedetfor at overlade det til Enken at gjøre det i Naadensaaet; det er jo Noget, som man seer enhver fornuftig Familiefader gjør, naar han har Kjærlighed til sin Familie og Omsorg for dens Vel, selv naar hans Indtægter ikke ere saa store som Præstens, og man tør derfor vistnok med ligesaa stor Ret forlange det af Præsten. Jeg kan forøvrigt ikke godt begribe, hvorfor den høitærede Kultusminister har givet os den Fortegnelse over alle de Herligheder, som Præsterne nyde. Den vil være ligesom en Tavle, der er slaaet op paa Gadehjørnerne, for at Alle kunne see, hvor urimelig dyrt det er at lære, at vi have en Gud og en Talsmand til at tale vor Sag hos ham; det have Føll slet ikke godt af at vide; thi saa ville de maaskee finde, at det er altfor meget, de give ud dertil. Jeg vilde derfor meget ønske, om den høitærede Minister vilde indlemme denne Fortegnelse i vor Bogsamling, saa at ikke den uulevende Slægt fik den at see, men først Esterflægten, for at ikke de, som hidtil have ydet Stat, skulle græmme sig over de store Udgifter, de have havt, eller endel af Præsterne blive misundelige ved at see, hvormeget større og bedre Andres Kald ere i Forhold til deres. Jeg vil ogsaa meget ønske, at den høitærede Minister vilde lægge Lønningsfonden hen i den samme Bogsamling, eller, som det kaldes, Bibliothek, for at først Esterverdenen fik den at see. Man hører jo alle Menneſker siſe, at Embedsmændene ville have Magten og ville reggere, og jeg troer, at vi ville bidrage til at bestyrke denne Lyſt hos dem ved Oprættelsen af en ſaadan Fond, ligesom jeg ogsaa troer, at det vil bidrage til Tilfredshed hos Præsterne, at det ikke ſaaledes bliver bekjendt, om der bliver Noget tilovers af de til Geiſtlighebens Lønning nu henlagte Midler eller ikke; de ville da lære at nøies med det, de have, og i Kjærlighed omgaaes Menigheden uden altfor meget at ſee hen paa Offeret og kalde en Menighed en ſtridig Menighed, fordi den ikke offerer nok. Jeg troer, ſom ſagt, at det vilde tilveiebringe mere Tilfredshed, naar vi gjemte Fortegnelsen over Præſtialdenes Størrelſe, ſaavelſom Lønningsfonden paa det

omtalte Sted, og med diſſe to Duſter ſkal jeg ſlutte.

Høgsbro: Den ærede Miniſter anførte igaar, at jeg med Henſyn til de tørringlehnske Forhold gjorde mig ſkyldig i en ſlem Forglemmelſe og Modſigelſe med mig ſelv. For Sagens Skyld ſkal jeg oplyſe, at det dog ikke var Tilfældet. Jeg huſkede meget vel, at de til de tørringlehnske geiſtlige Embedsmænd henlagte Indtægter væſentligt inkomme deels efter eiendommelige Vedtægter og deels efter Hertugdømmets Lovgivning. Men den ærede Miniſter erindrer viſnok ogsaa, at deres Forbedling ſkeer under Kongerigets Beſtyrelſe og efter dettes Lovgivning. Det er f. Ex. Tilfældet med Alt, hvad der angaaer Naadensaaet, med Beſtemmelſen om, hvor Meget der ſkal tages fra de enkelte Embeder til Enſepensioner, udſjente Præſter o. ſ. fr. Derſom de herhenhørende Beſtemmelſer i Lovudkaſtet ikke gjøres gjældende for Tørringlehn, vil den tidligere Lovgivning jo blive beſtaaende, og der vil da i diſſe Henſeender opſtaae tørringlehnske Eiendommeligheder, ſom efter tidligere Erfaring lei kunde føre til, at den ſleſvigſke Lovgivning ogsaa kom til at omfatte dem. Det er ſaaledes langt fra, at jeg gjorde mig ſkyldig i den Modſigelſe med mig ſelv, ſom den ærede Miniſter antog. Jeg anſeer det til de geiſtlige Embeder i Tørringlehn henlagte Gods for at være Statens, ligesaa vel ſom i Kongeriget. Derimod er det mindre let at forene den ærede Miniſters Udtalelſer om, at det paagjældende tørringlehnske Gods var Statens, med hans Bægning ved at give en lignende Erklæring for Kongerigets Vedkommende. Han anſede fremdeles over, at dette Andragende var indkommet fra Soggenes Kongerigſke Beboere og ikke fra de ſleſvigſke. Men den ſleſvigſke Befolkning har ſom bekjendt ingen Petitionsret, og det vilde i alt Fald ikke være paſſende, om den henvendte ſig til den danſke Rigsdag. De Kongerigſke Beboere derimod, ſom have flere Repræſentanter ſiddende her, have billigt Krav paa at ſee deres Ret varetaget af denne Forſamling. Den Betingelſe, ſom den ærede Miniſter engang ſatte for at ville tage Deel i Ordningen af dette Forhold, troer jeg nu er